

hoto spolku a že obžalovaný P., který byl v roce 1929 předsedou spolku, v roce 1931 vstoupil do národní socialistické strany dělnické, že však v roce 1932 měl s K. a S. schůzku, aby se s nimi poradil, jak by bylo možno krýti dluhy spolku z dřívějších let. Podle zjištění rozsudkových znali obžalovaní, jak již uvedeno, podvratný účel spolku a zůstali jeho členy až do zastavení jeho činnosti. Proto pochybil právně nalézací soud, pokud zprošťuje obžalované proto, že v době promlčení, čítané nazpět ode dne prvního stíhacího úkonu, sami nebyli činní v tom směru, že by byli použili došlých přípisů a oběžníků k agitaci a propagaci k účelům v rozsudku uvedeným. Je dále právně nezávažno, že spolek podle zjištění rozsudkových v letech 1930 a 1931 nevyvíjel té činnosti, pro kterou od počátku měl nebo později nabyt povahy tajné organizace po rozumu § 17 čís. 1 zák. na ochr. rep., rozsudkem jasně zjištěné, když je jisto, že spolek právně i fakticky trval až do zastavení své činnosti v dubnu 1932 a nebylo ani tvrzeno a tím méně prokázáno, že by spolek od podvratných snah byl upustil. Zmateční stížnosti bylo proto vyhověti již s hlediska uplatňovaného zmatku podle § 281 čís. 9a) tr. ř., aniž bylo třeba zabývat se ostatními jejími výtkami, napadený rozsudek zrušiti a na podkladě skutkového stavu zjištěného soudem nalézacím uznati hned ve věci samé. V souzeném případě nebylo třeba obžalované uznati vinnými též pro účast v činnosti sdružení, protože členství ve spolku, založené přistoupením ke sdružení, zahrnuje v sobě zpravidla také tento způsob spáchání, samostatně možný pro nečlena.

Čís. 5184.

Obžalovaný nemusí žádati o doručení rozsudku písemně; stačí, projeví-li před ohlášením zmateční stížnosti nebo při něm nebo vůbec ve třídní lhůtě po vynesení rozsudku jasným způsobem u soudu žádost o doručení rozsudku (sdělením zapisovateli při zahájení následujícího líčení).

(Rozh. ze dne 10. ledna 1935, Zm I 1242/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání stížnosti obžalovaného do usnesení krajského soudu v Chebu ze dne 19. října 1934, jímž byla zamítnuta jeho zmateční stížnost do rozsudku téhož soudu ze dne 13. září 1934, napadené usnesení zrušil a uložil nalézacímu soudu, aby doručil obhájci obžalovaného opis rozsudku a, provede-li obžalovaný zmateční stížnost, s ní po zákonu jednal.

D ů v o d y :

Napadeným usnesením byla zmateční stížnost obžalovaného zamítnuta z důvodu, že, byvši pouze ohlášena, nebyla ve lhůtě § 285 tr. ř. provedena (§ 1 čís. 2 zákona čís. 3/1878 ř. z.). Stížnost právem namítá, že osmidenní lhůta k provedení zmateční stížnosti obžalovaného nezačala ještě běžeti, poněvadž obhájce obžalovaného žádal včas za opis rozsudku, jenž mu však dosud nebyl doručen. Podle vyjádření zapiso-

vatele dostavil se obhájce obžalovaného po zahájení následujícího hlavního přelíčení k zapisovateli a žádal za opis rozsudku s tím, aby jeho žádost byla v protokole poznamenána. Žádost tuto zapisovatel ovšem neměl zapsati do protokolu o hlavním přelíčení, poněvadž nebyla přednesena do skončení případu; v tomto směru byl právem zamítnut návrh obžalovaného na opravu protokolu. Zapisovatel však měl, když neodkázal obhájce obžalovaného s jeho žádostí na předsedu senátu, sepsati o obhájcově žádosti za opis rozsudku zvláštní protokol nebo učiniti ve spisech záznam ve smyslu § 88 j. ř. Není předpisu, že obžalovaný musí v třídní lhůtě žádati o doručení opisu rozsudku p í s e m n ě, jak míní nalézací soud v usnesení ze dne 13. listopadu 1934, neboť zákon v příčině přednesu takové žádosti nepředpisuje nějakých zvláštních formalit a zejména písemného podání. Stačí, že obžalovaný projeví před ohlášením zmateční stížnosti nebo při něm nebo vůbec ve třídní lhůtě po vynesení rozsudku (srovnej rozh. víd. n. s. čís. 4054) u soudu žádost o doručení rozsudku způsobem jasným. Že takovou žádost obžalovaný u soudu přednesl včas, plyne z prohlášení zapisovatele. Bylo proto stížnosti vyhověti.

Čís. 5185.

Padelanie súkromnej listiny sa vykonáva padelaním pravej listiny spolu s použitím padelanej listiny priamo alebo nepriamo proti tomu, kto je podľa obsahu listiny zaviazaný.

Ponevác o p ä t o v n é použitie padelanej listiny neuvaľuje novú ujmu na stranu podľa listiny zaviazanú, preto pre jednotu porušeného právneho statku a úmyslu páchatel'ovho použitie tej istej padelanej listiny pokračovacím spôsobom u viac osôb je len j e d n ý m zločinom padelania súkromnej listiny.

(Rozh. zo dňa 10. januára 1935, Zm IV 217/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Š. M., obžalovanému zo zločinu padelania súkromnej listiny atď., zmätočnú sťažnosť obžalovaného odmietol, avšak z dôvodu zmätočnosti označeného v § 385, č. 1 b) tr. p. z úradnej moci zrušil rozsudok vrchného súdu, nakoľko kvalifikoval odvolací súd čin obžalovaného za zločin padelania súkromnej listiny podľa § 401 a § 403, č. 1 tr. z. a za prečin podvodu podľa § 50 tr. z. nov. a § 380 tr. z. — v súbehu podľa § 96 tr. z. — a kvalifikoval čin obžalovaného za zločin padelania súkromnej listiny podľa § 401 tr. z. a § 403, č. 1 tr. z.

Z d ô v o d o v :

Pri preskúmaní veci najvyšší súd zbadal toto: Vrchný súd kvalifikoval činy obžalovaného, uvedené pod a) a b) výroku rozsudku krajského súdu: a) za zločin padelania súkromnej listiny podľa § 401 a § 403, č. 1 tr. z., b) za prečin podvodu podľa § 50 tr. z. nov. a § 380 tr. z. v súbehu podľa § 96 tr. z. Podľa zistených skutočností obžalovaný padelal